

Народився 14 червня 1953 р. у м. Івано-Франківськ.

У 1975 р. закінчив ІФІНГ за спеціальністю «Автоматизація і комплексна механізація хіміко-технологічних процесів».

Трудову діяльність розпочав у науково-дослідному секторі alma mater, де з 1975 до 1990 р. пройшов шлях від інженера до завідувача галузевої науково-дослідної лабораторії метрологічного забезпечення вимірювання витрат газу. Займався розробкою, метрологічними дослідженнями і впровадженням в експлуатацію різних типів еталонних витратимірювальних установок для метрологічного забезпечення лічильників та витратомірів природного газу у підрозділах Держстандарту, а також на інших підприємствах, які створюють вимірювальну техніку.

З 1990 р. займається викладацькою діяльністю, зокрема в ІФІНГу (ІФНТУНГу). Був асистентом, доцентом. З 2009 р. — професор кафедри методів та приладів контролю якості і сертифікації продукції. У 1990 р. захистив кандидатську дисертацію у Каунаському технологічному університеті (Литва), а в 2009 р. — докторську дисертацію у НУ «Львівська політехніка».

Напрям наукових досліджень О. Є. Середюка — проблеми енергетичної безпеки України, підвищення точності вимірювань у сфері витратометрії природного газу. Новизна запропонованих і створених за його участю еталонних установок метрологічного забезпечення засобів обліку газу захищена понад 40 авторськими свідоцтвами СРСР та патентами України.

Орест Євгенович — один зі співавторів і розробників спеціального Державного еталону одиниці об'єму й об'ємної витрати газу, який експлуатується з 1996 р. у ДП «Івано-Франківськ-стандартметрологія», а також єдиного на теренах України (ВАТ «Дніпрогаз») дослідного зразка еталонної поршневої витратимірювальної установки, яка здатна працювати на реальному природному газі.

Середюк Орест Євгенович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у галузі
метрологічного забезпечення
засобів обліку природного газу

У доробку вченого — більше 200 наукових і навчально-методичних праць. Він є співавтором уперше виданих в Україні спеціалізованих довідників: «Вимірювання витрати та кількості газу», «Облік природного газу». Брав участь у понад 30 міжнародних і всеукраїнських науково-технічних конференціях, виступав на нарадах фахівців України та країн СНД із питань підвищення точності вимірювань об'єму і витрати природного газу.

О. Є. Середюк — член редколегії фахового журналу «Методи та прилади контролю якості», спеціалізованих учених рад із захисту докторських дисертацій у Івано-Франківську і Харкові.

Нагороджений грамотами Івано-Франківської ОДА й облради, Почесною грамотою НАК «Нафтогаз України» і подякою Держстандарту України. У 2007 р. отримав нагрудний знак «Творець» Державного департаменту інтелектуальної власності, а в 2010 р. став лауреатом премії Івано-Франківської ОДА й облради в номінації «Відомий науковець року».

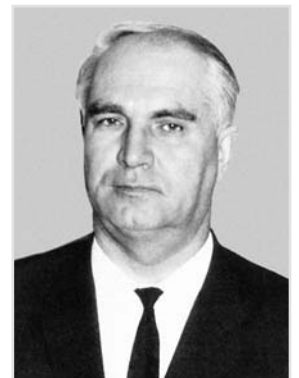
Народився 18 листопада 1914 р. у м. Баку (Азербайджан).

У 1937 р. закінчив Азербайджанський індустріальний інститут (спеціальність «Розробка нафтових та газових родовищ») та почав працювати на нафтопромислах Баку. Протягом 1938–1941 рр. був головним інженером тресту «Сызрань-нефть».

У період війни спочатку працював в апараті Наркомнафти, потім очолював Західно-Сибірський геологічний комітет. З 1943 до 1947 р. обіймав посади головного інженера та начальника об'єднання «Молотовнефть». З 1947 р. Михайло Васильович працював в апараті Міннафтопрому: спочатку очолював Головсхіднафтовидобуток, а з 1951 р. — Головзахіднафтовидобуток.

У 1954 р. він став заступником міністра нафтової промисловості та водночас очолив Головнафтогаз. На базі цього підрозділу міністерства в 1956 р. було створено Головне управління газової промисловості при Раді Міністрів СРСР — Головгаз СРСР. Протягом 1956–1979 рр. М. В. Сидоренко обіймав посаду першого заступника міністра газової промисловості. Під його керівництвом освоєні та введені в експлуатацію великі родовища в Україні (Шебелинське, Єфремівське, Хрестищенське), на Північному Кавказі, у Комі АРСР, Середній Азії, Оренбурзькій, Тюменській областях. Були прокладені потужні системи газопроводів, які стали основою єдиної системи газопостачання країни.

Михайло Сидоренко здійснював технічне керівництво спорудженням МГ зі збільшеними діаметрами, впровадженням доцентрових двигунів для приводів компресорних станцій. Координував роботу науково-дослідних, проектних та конструкторських організацій, які розробляли актуальні технічні рішення, керував переходом металургійних та машинобудівних заводів на виготовлення необхідної сучасної продукції,

Сидоренко Михайло Васильович

Кандидат технічних наук,
фахівець у сфері нафтової
і газової промисловості,
державний діяч

підготовкою кадрів галузі для впровадження і обслуговування нових об'єктів. Михайло Васильович також очолював роботу зі створення потужної мережі ПСГ, розробку основ регулювання газопостачання країни та приділяв велику увагу газифікації України.

У 1979 р. він вийшов на пенсію. Згодом став керівником відділу підземного зберігання газу Міністерства газової промисловості. У 1984 р. очолювана ним служба підготувала постанову Ради Міністрів СРСР, завдяки реалізації якої упродовж 1986–1990 рр. в Україні та інших районах Радянського Союзу розроблено закони з докорінного покращення надійності газопостачання.

Нагороджений орденами Леніна, Жовтневої революції, Трудового Червоного Прапора (двічі), «Знак Пошани», медалями. Він — лауреат Премії Уряду СРСР, заслужений працівник нафтової та газової промисловості РСФСР.

Помер 4 березня 1987 р.